

justițiar și cel al armoniei. După ce a terminat și Facultatea de Drept, ajunge șef de cabinet al ministrului de externe belgian Paul-Henri Spaak și al premierului Pierre Harmel. A fost și primul președinte al Agenției internaționale de energie, din 1974-1977, iar în 1981, a fost ales pentru 4 ani vice-președinte al Comisiei Europene. În Clubul Bilderberg a fost primit în urmă cu vreo 30 de ani. Prieten bun cu președintele Uniunii Europene, Herman van Rompuy, Etienne este și membru al consilierilor de administrație de la "Anglo American Mining", "Banca Fortis", "Kissinger Associates", "Fiat", "Pétrofină" ș.a. Este președinte al Asociației pentru unitate monetară în Europa și membru al Comisiei Trilaterale. A contribuit decisiv la construcția europeană, prin raportul său despre apropierea politicilor din țările respective. "Métoda" Davignon s-a remarcat prin suplețea sa, punând accentul pe simplul angajament al guvernelor de a se consulta în mod constant. Un al doilea "Raport Davignon", adoptat în 1973, prevedea ca "în problemele de politică externă, fiecare stat avea obligația să nu-și fixeze o poziție definitivă, înainte de a se consulta cu partenerii săi".

Criza financiară schimbă lumea

Apropo de criza financiară, Etienne Davignon este convins că "din 28 octombrie 2008, lumea nu va mai fi aceeași. Vom avea un "înainte" și un "după" față de acest moment, pentru că sistemul n-a rezistat la excesele... sistemului. Astăzi, e clar, suntem în curs de a reconstrui și încercăm să administrăm consecințele negative. Este nevoie de un mai

bun echilibru între responsabilitățile statului și între sectorul privat, căruia i se cere mai multă energie. Avem nevoie de noi adaptări și de schimbări". De altfel, între 1981-1985, Davignon a elaborat un plan de restructurare a industriei europene. "Sunt definitiv convins că fără industrie nu se poate vorbi de o economie puternică, iar industria nu poate să se dezvolte fără să accepte regulile dure ale competitivității decât în măsura în care statul supraveghează ca ceea ce o înconjoară să-i fie mereu favorabil". O investigație a celor de

la BBC a scos la iveală documente de la primele ședințe Bilderberg care confirmau că Uniunea Europeană a fost o creație a grupului. De altfel, chiar recent, Davignon s-a lăudat că Bilderberg a introdus pentru prima dată în agenda discuțiilor sale politice ideea unui singur etalon monetar, la începutul anilor '90.

"Vreți sau nu, vom avea guvern mondial!"

Motivele pentru care grupului Bilderberg i se spune că ar fi "Guvernul mondial nevăzut" sunt legate de cele trei ținte principale formulate de prințul Bernhard încă din 1954: crearea unui guvern mondial la începutul mileniului trei, globalizarea economică și constituirea unei armate globale care să intervină rapid, dacă apar mișcări de opoziție.

James P. Warburg, bancher și consilier al lui D. Roosevelt, ar fi declarat, atunci, furios: "Fie că vreți, fie că nu, vom avea un guvern mondial! Singura chestiune este dacă va fi acceptat sau impus". Se spune că la consfătuiri nu participă decât oameni care au dovedit loialitate multi-miliardarilor Rockefeller și Rotschild, principalele finanțatoare ale organizației, alături de prințul Bernhard și Joseph Retinger. Comitetul de conducere al Clubului are sediul în Elveția, dar are birouri și la Leyde, în Olanda. Eminentele cenușii, care au ținut și țin frâiele politicii grupului, sunt Henry Kissinger și Zbigniew Brzezinski. Acesta din urmă ar fi chiar "nașul" tuturor președinților americani, niciunul dintre ei nefiind instalat la Casa Albă, fără girul lui Brzezinski. Orice plan al Grupului Bilderberg adoptat în decursul reuniunilor anuale a fost pus în practică în maximum 2

